

ΜΗΧΑΝΕΣ

ΣΥΜΦΩΝΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν Αθήναις και ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — 'Εν τῷ ἔσωτ. φρ. 30
ΑΓΓΕΛΙΑΙ: ἀπὸς ἡ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.
ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμορος παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΦΘΙΝΤΗΣ

Σήμερον πωλεῖται

ἀντὶ 10 λεπτῶν εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ διανέμεται εἰς τοὺς
συνδρομητὰς τὸ Γ' φυλλάδιον

ΤΩΝ ΚΡΗΤΙΚΩΝ ΓΑΜΩΝ

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Δρέσδη, τῆ 4 Σεπτεμβρίου.

Δέκα τρία ἔτη πηρῆλθον ἀπὸ τῆς ἱστορικῆς μάχης τοῦ Σε-
δάν. 'Εν τούτοις ἡ 2 Σεπτεμβρίου δὲν ἐλησμονήθη. Ἀπαντα-
χοῦσθαις Γερμανίας ἐορτάζεται αὕτη καὶ δὴ μετ' ἐνθουσια-
σμοῦ οὐκ ὀλίγου. 'Εν τούτοις τὴν φορὰν ταύτην ἐν Δρέσδη
τοῦλάχιστον δὲν ἐωρτάσθη, ὡς συνήθως. Τὴν προθυμίαν τῶν
κατοίκων πρὸς τὸ πανηγυρίσαι αὐτὴν ἀπελύχρανε ἡ κακὴ
τῆς ἀτμοσφαιρας κατάστασις. Βροχὴ καὶ ἄνεμος σφοδρὸς ἐ-
κώλυσαν τὴν συρροὴν καὶ κατ' ἐμὲ τοῦλάχιστον αἴτιος τού-
του ἐστὶ ὁ ἀριθμὸς 13. Ὁ ἀπαισιος οὗτος ἀριθμὸς ἀπέδειξε
καὶ αὐθις, Κύριος οἶδε ποσοστὴν μεχρὶ τούδε φορὰν, τὴν
προδοτικὴν καὶ κακεντρεχὴ αὐτοῦ δύναμιν. 'Ελπίσωμεν ὅτι
ἡ ἐπήρεια αὐτοῦ θὰ περιορισθῇ ἐν τούτῳ καὶ μόνῳ τῷ κατορ-
θώματι καὶ ὅτι δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ διαταράξῃ τὴν τόσον πο-
θητὴν ἐν Εὐρώπῃ εἰρήνην.

Ἡ λέξις εἰρήνη φέρεται πλέον εἰς τὰ στόματα πάντων.
Ὁ προστάτης δ' ἄγγελος αὐτῆς εἶνε ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ
Γερμανία. Καὶ δὲν εἶνε κακὸς προστάτης. Στρατὸς φοβερός,
συμμαχία ἀκράδαντος, σύνορα ὀχυρωμένα καὶ δυσπρόσιτα
ἐπιβάλλουσι σεβασμὸν τοῖς πᾶσι, ἰδίᾳ τοῖς κληρονομικοῖς
ἐχθροῖς, καὶ ἐλκύουσι περὶ τὸ σῶμα τῆς κραταιᾶς ταύτης
δυνάμεως καὶ τοὺς μικροὺς ἐκείνους δορυφόρους τῆς Ἀνατο-
λῆς, οὓς ἄλλοτε ἐδέσμευε καὶ ἐκράτει ὑπὸ τοὺς ἰσχυροὺς αὐ-
τοῦ ὄνυχας ὁ δικέφαλος ἀετὸς τῆς Ρωσίας.

Οὕτω ὁ βασιλεὺς τῆς Ρουμανίας προσῆλθεν, ἵνα ὁμῶς πύ-
στιν καὶ ἀφοσίωσιν πρὸς τὸν γηραιὸν αὐτοῦ συγγενῆ, ὁ δὲ
τῆς Σερβίας ἀφικνεῖται ὁσονούπω, ἵνα ἀπολαύσῃ τῶν περι-
ποιήσεων τῆς Γερμανικῆς αὐτῆς, ἐξ ἧν φοβοῦμαι μὴ μεθυσθῇ
ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε νὰ λησμονήσῃ τὰ ἀληθῆ συμφέροντα τῆς
χώρας του καὶ θυσιάσῃ αὐτὰ πρὸ τοῦ βωμοῦ ὀλίγων ὀραίων
λέξεων καὶ ἐπιτετηδευμένης ἐκτάκτου φιλοφροσύνης. Εἰς ὁ-

πόσον καλλιτέραν εὐτυχῶς θέσιν εὐρίσκεται ἡ μικρὰ μας 'Ελ-
λάς*), ἥτις ἐπὶ τέλους ἀπετίναξεν ἀπὸ τῶν ὤμων αὐτῆς τὴν
ἐξωτερικὴν τῆς διπλωματίας τυραννίαν, ἥτις ἐπὶ τοσαῦτα
ἔτη ἐσάλευε τὸ μικρὸν σκάφος μας καὶ ἤγεν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ
ἐνὸς εἰς τὸν ἄλλον ἀντίθετον τῆς πολιτικῆς πόλον!

'Αλλ' ἐνῶ τὴν Ἑλλάδα δὲν δύναται νὰ τὴν ἐλύσῃ πρὸς
ἑαυτὸν ὁ μαγνήτης τῆς Γερμανίας, τοῦτο χάρις εἰς τὴν ἀντε-
νέργειαν τῶν λοιπῶν τῆς Εὐρώπης μαγνητῶν, μετὰ πολλῆς
σχετικῆς εὐχερείας ἐλκύει σώματα πολλῶ μείζονα τοῦ ἡμε-
τέρου Κράτους, οἷον τὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν Ἰσπανίαν. Ἀμφότε-
ραι αὐταὶ αἱ δυνάμεις στρέφουσι τὰ βλέμματά των πρὸς τὴν
Γερμανίαν καὶ ἡ μὲν πρώτη ἐξ αὐτῶν, ἐὰν πιστεύσωμεν τὰ
θρηλλήματα εἰσηλθεν ἤδη εἰς τὴν Αὐστρογερμανικὴν συμμα-
χίαν, ἡ δὲ Ἰσπανία ἀποστέλλει τὸν μονάρχην αὐτῆς ὅπως συν-
ομολογήσῃ συνθήκην συμμαχίας καὶ ἐπιμαχίας, κατὰ τίνος ἀρά-
γης, Ἀναμφισβῶως κατὰ τῆς Γαλλίας. Οὕτω οἱ κραταιότεροι τῶν
μοναρχῶν τῆς Εὐρώπης συνεννοοῦνται καὶ συνάπτουσι συμμα-
χίας, αἱτινες καὶ τὴν Ρωσίαν μὲν ἐπασχολοῦσιν, ἰδίᾳ ὁμως
τὴν Γαλλίαν. Περίεργα ἀληθῶς εἶσι τὰ στοιχεῖα, τὰ ἀποτε-
λοῦντα τὴν ποικίλην ταύτην συμμαχίαν. Πρῶτον ἡ Γερμα-
νία, ὁ ἰσχυρώτερος τῶν συμμάχων, εὐρίσκεται εἰς δεινοτέραν
σχέδον θέσιν. Φοβεταὶ τὸν χειμαρρὸν τῶν πανσλαβιστῶν
καὶ ἐνισχύει τὸν ἀριθμὸν τῶν στρατιωτῶν παρὰ τὰ ρωσικὰ
σύνορα. Ἀνησυχεῖ ἕνεκα τῶν ἀκαταπαύστων παρασκευῶν τῆς
Γαλλίας καὶ τῶν δυσχερειῶν, ἃς παρασκευάζει αὐτῇ τὸ δυ-
σκατῆρθωτον ἔργον τῆς ἐκγερμανίσεως τῶν δύο γαλλικῶν πέ-
ρασαν τοῦ Ρήνου ἐπαρχιῶν, καὶ προσπαθεῖ δι' ἄρθρων ἐφημερί-
δων νὰ καταπλήξῃ καὶ πτοήσῃ τὴν Γαλλίαν, ἀλλὰ δυστυ-
χῶς ὀλίγον ἐπιτυγχάνει. Καὶ θέλουσα δὲ δὲν δύναται νὰ
τρέψῃ πολλὴν ἐμπιστοσύνην πρὸς τὴν Αὐστρίαν. Διότι βλέ-
πει ὅτι ἡ πολιτικὴ αὐτῆς εἶνε ὑπουλκος. Κατὰ τὰ τελευταῖα
ἔτη ἡ Αὐστρία κύριον ἐπιδιώκει σκοπὸν τὴν παραγκώνισιν
καὶ ἐξασθένησιν τοῦ Γερμανικοῦ στοιχείου ἐν ταῖς χώραις αὐ-
τῆς καὶ προσπαθεῖ διὰ τῶν προσχωρήσεων καὶ συγκαταβά-
σεων αὐτῆς πρὸς τὰς διαφόρους ἐθνικότητας νὰ ἐπαυξήσῃ
τὸ κατὰ τῶν Γερμανῶν μῖσος καὶ σχηματίσῃ οὕτω προπύρ-
γιον κατὰ τοῦ Γερμανικοῦ χειμαρροῦ, ὅπερ ὁ χρόνος καὶ μύ-
νος θ' ἀποδείξῃ κατὰ πόσον ἐστὶ ἱκανὸν ν' ἀντιμετωπίσῃ
τὰς γερμανικὰς ἐπιδρομάς. Οὕτω ἡ Γερμανία, ἡ τὴν γε ἰνὺν ἐ-
χον γαυριῶσα ἐπὶ τῇ ἐνδόξῳ καὶ λαμπρᾷ θέσει, ἣν κατέχει

* Σ. Σ. Εἶνε ζήτημα ἂν τὸ ταῦτο ἦεν σημεῖον δυνάμεως ἢ ἀδυναμίας, ἐνδείξις ἐγέρσεως ἢ καταπτώσεως.

ἐν τῇ εὐρωπαϊκῇ χορείᾳ, δὲν κἀθῆται ἐπὶ ρόδων, ἀλλ' ἐπὶ τριβύλων καὶ ἀκανθῶν. Τούτου δ' ἕνεκα τὴν μόνην ἡσυχίαν καὶ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς εἰρήνης, δι' αὐτὴν καὶ τὴν Εὐρώπην, εὐρίσκει ἐν τῷ γαλλικῷ πολιτεύματι κυρίως καὶ οὐχι ἐν τῇ τόσον καταγωγῆς προσφερομένη Αὐστρογερμανικῇ συμμαχίᾳ. Ἐν ὅσῳ ἐν Γαλλίᾳ κρῖσταιται ἡ Δημοκρατία, ἕνεκα τοῦ προσκλήσου καὶ ἀστάτου τῶν ὑπουργείων τῆς, οὐδεμία τῶν μοναρχικῶν Κυβερνήσεων ἐπίζητεῖ τὴν συμμαχίαν τῆς Γαλλίας, ἵνα θραύτῃ τὴν ὄφρῳ τῆς Γερμανίας καὶ ἀποπλύνῃ τὰς ἤττας καὶ τὸ αἶσχος τοῦ 1866, ἐὰν ὑπῆρχεν ἐν Γαλλίᾳ μοναρχικὴ Κυβέρνησις. Ἄλλ' ἡ Γαλλία προτιμᾷ νὰ περιμείνῃ, νὰ περιβυλλεῖται, νὰ διαθέτῃ τὰς δυνάμεις αὐτῆς εἰς εὐγενεστέρους κατ' ἐμὲ ἀγῶνας, ἐν ἀπωτάταις ἐσχάταις, ἐν αἷς θραύουσα τὴν βαρβαρότητα εἰσάγει τὸν πολιτισμόν, παρὰ νὰ ριψοκινδυνεύῃ εἰς ἐπιχειρήσεις, κατατριβούσας φρικτὰ τὰς δυνάμεις δύο ἐκ τῶν μάλα πεπολιτισμένων κρατῶν πρὸς κόρσιν ἀπλῶς παθῶν ἀνοήτων καὶ ἀσυγγνώστου φιλοδοξίας.

Ἡ Αὐστρία, ὡς ἀνωτέρω εἶπον, ἐπιδιώκει πολιτικὴν μᾶλλον ἀντιγερμανικὴν. Οἱ Γερμανοὶ παραγκωνίζονται, οἱ Βόσμοι καὶ οἱ Οὐγγροὶ προτιμῶνται, οἱ Πολωνοὶ τῆς Γαλικίας καθίστανται αὐτόνομοι, ἐν γένει παρέχονται ἐλευθερίαι συνταγματικαὶ πρὸς τοὺς ὑπηκόους, οἷον στέρειται μέχρι τοῦδε ἡ κλεινὴ Γερμανία. Ἀλλὰ καὶ οὕτω πράττουσα δὲν ἐπιτυγχάνει τοῦ σκοποῦ τῆς. Ὑπάρχουσι οἱ δυσπρεσπόμενοι παρὰ τὰ ἰταλικά σύνορα, ταραχαὶ κατὰμαστιζούσι τὴν χώραν τὴν ἐν Κροατία, καὶ ἡ Βοσνία οὐκ ὀλίγα παρέχει πράγματα τῇ Αὐστρίᾳ. Οἱ δὲ ἐν Αὐστρίᾳ Γερμανοὶ μέγα πνέουσι καὶ ἐν τούτοις πιστεύουσιν ὅτι ἡ συμμαχία τῆς Αὐστρίας καὶ Γερμανίας εἶνε ἀπράδαντος. Ἐὰν ἡ Γερμανία σκοπῇ νὰ βοηθήσῃ τὴν Αὐστρίαν ἐν περιπτώσει πολέμου κατὰ τῆς Ρωσίας, ἔχει καλῶς. Ἐὰν ὅμως τούναντιον ἡ Γερμανία προσδοκᾷ παρὰ τῆς Αὐστρίας ἐπικουρίαν ἐν τῇ περιπτώσει ἔλθῃ εἰς ρῆξιν πρὸς τὴν Ρωσίαν, τότε ἡ συμμαχία καταπίπτει ἀπ' αὐτῆς, διότι ἡ Αὐστρία δὲν εἶνε πόσον μύσφι, ὥστε νὰ παρὶδῃ διὰ τῆς Ἰταλίας εἶνε ὀπισθῆν τῆς καὶ ὅτι καὶ οἱ Ρωμῶνες δὲν φρονοῦσι φίλα αὐτῇ. Ἐν τῷ συμφορῶντι οὐχ ἥτιον τῆς Αὐστρίας ἐγκριταὶ νῦν νὰ παραιτηθῇ πρὸς τὸ παρὸν πάσης ἐπεκτάσεως αὐτῆς πρὸς νότον, ἐν τῇ χερσονήσῳ τοῦ Αἰμου, διότι φόβος μὴ ὡς ἐκ τούτου ἔλθῃ εἰς ρῆξιν πρὸς τὴν Ρωσίαν, ἐν τῷ αὐτῷ δὲ περιπτώσει πιθανὴν ὑπάρχει ἡ ὑπόνοια ὅτι ἡ Γερμανία ἀντινὰ βοηθήσῃ τὴν Αὐστρίαν, τούναντιον θὰ ἐπωφεληθῇ τῆς περιστάσεως ἵνα καταλάβῃ μέρος Αὐστριακῶν, καὶ ἀπ' αὐτῆν τὴν Οὐγγαρίαν, ἧς τὰς ἀπεραντοὺς ἐυφόρους πεδιάδας ἀπὸ πολλοῦ ἐπ' οφθαλμῶν κρινούσα αὐτὰς ἰλιαν καταλλήλους εἰς γερμανικὰς ἀποικίας. Οὕτω οὐ σκοποὶ, οὐς ἐπιδιώκει ἡ πολιτικὴ ἐκαστέρας τῶν δύο τούτων δυνάμεων εἶσι τόσον διάφοροι, ὥστε ἀποβάνει ἀδύνατος ἡ ἀμοιβαία εἰλικρινεία καὶ ἡ ἀποκοινῶς ἀμύπραξις. Δὲν θ' ἀπατηθῇ ἄρα τις, παραδεχόμενος ὅτι καὶ αὐτῇ ἡ ἐσχάτως λαβούσα χώραν ἀνέντευξις ἐν Salzburg τοῦ κ. Βισμαρκ μετὰ τοῦ Αὐστριακοῦ κ. Καλνότου ἀφεῖρα μᾶλλον ἡττήματα ἰδιαίτερας φύσεως, ὡς λ. χ. τὸ τοῦ Δουναβέως καὶ τὸ τῆς ἐμπορικῆς συνθήκης, καὶ παρὰ τὴν παράτασιν τῆς πιστευομένης γραπτῆς συμμαχίας. Το πολὺ θ' ἀντηλλάγησαν φιλόφρονες τινες ἴσως σκέψεις ἐπὶ τοῦ θέματος, χωρὶς νὰ στερεώσωσι ἰσχυρὸν τινα καὶ ἐπιφθον δεσμόν.

Ἡ πλησίασις τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ἰσπανίας πρὸς τὴν Γερμανίαν δὲν ἐξήρηται βεβαίως ἄλλως, ἢ ὅτι τὰ δύο ταῦτα Κράτη θέλουσι ν' ἀποδείξωσι τῇ Γαλλίᾳ ὅτι δὲν φρονοῦν φίλα αὐτῇ, διότι αὐτῇ τυγχάνει ἐστία τῶν δημοκρα-

τικῶν ἐκείνων ἰδεῶν, αἵτινες ἐπαπειλοῦσι νὰ κατακλύσωσι τὴν Εὐρώπην δολοκλήρον καὶ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐπιφέρουσι ταραχὰς καὶ ἐπαναστάσεις τῶν ὑπηκόων τῶν. Το πολὺ ἠδύνατό τις νὰ προσθήσῃ καὶ τὴν ἀντιήλιαν τῆς Ἰταλίας, βλεπούσης τὴν Γαλλίαν ἐπεκτεινομένην ἐν τῇ Ἀφρικῇ.

Ἡ Γερμανία, ἧς κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετηρίδα ἀπέστειλεν εἰς ξένην πλεον τοῦ ἐνός ἑκατομμυρίου κατοίκων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον σφριγόντων καὶ φιλέργων, δὲν θὰ ἐπραττεν ἄρᾳ γε κάλλιον νὰ παραιτηθῇ τοῦ δεινοῦ τῆς ἐγερμαίνσεως τῶν δύο γαλλικῶν ἐπαρχιῶν καὶ νὰ καταγίνη εἰς σύστασιν ἀποικίων, δι' ὧν καὶ τὸ ἐμπόριον αὐτῆς μᾶλλον θ' ἀνέπτυσσε καὶ εἰς τὰς τόσας θυσίας τῆς ὀχληρᾶς στρατοκρατίας δὲν θὰ ὑπεβάλλετο καὶ σχετικῶς πολλῶ ἡσυχώτερα θὰ ἦτο ὡς πρὸς τὰ σχέδια τῆς Γαλλίας; Δυστυχῶς ἡ φιλοδοξία μεθεῖ πολλῶ καὶ τὰς κεφαλὰς καὶ τῶν μᾶλλον νηφαλιωτέρων ἀνθρώπων ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε οὗτοι ἀποτυφλοῦνται καὶ ἐκθαυβούμενοι ὑπὸ τῆς προσωρινῆς αἵγλης δὲν βλέπουσι τὴν ὀπισθεν αὐτῆς κρυπτομένην καταστρεπτικὴν καταγίδια. Ἄς εὐχθῶμεν ὅτι ὁ ἐφιάλτης τῆς στρατοκρατίας, ὃ ὑπὸ τὸ κράτος αὐτῷ ἄπασαν τὴν γηραιάν Εὐρώπην πιέζων δὲν θὰ ἐπικρατήσῃ πολὺ, ἀλλὰ θ' ἀναγκασθῇ νὰ ἐνδώσῃ εἰς τὴν ὀσημέραι διεδηλωτέραν γινομένην δυσμένειαν τῶν λαῶν καὶ τὴν φιλειρηνικὴν ἐκείνην ὁρμήν, ἣν ἡ μεσαία τάξις παντὸς ἔθνους καὶ Κράτους πάντοτε ἐπόθησε καὶ ἐξέφρασε.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Τέλος πάντων ἰδοὺ ὅτι αἱ φωναὶ μας εἰσῆκουσθησαν καὶ ἐστάλη ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως δ. κ. Τιμολέων Ἀργυρόπουλος εἰς τὴν ἐν Βιέννῃ Διεθνή Ἡλεκτρικὴν ἔκθεσιν. Ἐλπίζομεν ὅτι δ. κ. Ἀργυρόπουλος θέλει χρησιμοποίησει πρακτικῶς τὴν ἀπόστολήν του καὶ μελετήσῃ ἐκ τίνων συστράτων δύνασθαι νὰ ὠφεληθῶσιν οἱ ἄθροιοι καὶ αἱ πρῶτεύουσαι καὶ ἡ βιομηχανία καὶ ἡ διδασκαλία τῆς Φυσικῆς κ. π. ἐν Ἑλλάδι.

Βλέπετε τί κακὸ γίνεται εἰς τὰς ἐπαρχίας; Βλέπετε πόσαι ὑπάρχεις θυσιάζονται διὰ τῆς εὐλογίας; πόσαι ἄλλαι διὰ τῶν φόνων καὶ τῶν ἐγκλημάτων; πόσαι διὰ τῶν φυλακῶν καὶ πολλῶν ἐντὸς τῶν φυλακῶν; Ἀκούετε τί μᾶς γράφει ὁ ἐκ Σπάρτης ανταποκριτῆς μας; Καθ' ἡμέραν νὰ ἀποθνήσκουν δέκα δώδεκα ἐξ εὐλογίας, νομαρχούντος τοῦ γεαροῦ φίλου μας καὶ φιλοσόφου κ. Πλαστήρα; Βλέπετε τί μᾶς λέγει ὁ ἐκ Γυθείου; Σαραντα παιδάκια ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν, ἐν πόλει μόλις τρισχιλίων κατοίκων; Ἐπειτα θέλομεν στρατὸν, πληθυσμὸν, ἐργάτας! Ἡμεῖς οὐκ μόνον δὲν φροντίζομεν νὰ θεραπεύσωμεν τὸ μέγα κακὸν τῆς εἰσπαιρικῆς ὀλιγοστεύσεως τοῦ πληθυσμοῦ, ἀλλ' οὐδὲ γνωρίζομεν ἀκριβῶς τί κακὸν μᾶς γίνεται, ἀφ' οὗ κράτος, ὡς ἀξιούμεν, πεπολιτισμένον. Στατιστικὴν δὲν ἔχομεν, ἀλλ' ἔχομεν Λοιῶτατον Καζάζιν!

Ἔρχονται ἀλλεπάλληλα τὰ οἰκονομικὰ καὶ κοινωνικὰ τῆς λαοφόρου κυβερνήσεως ἀποτελέσματα. Περί τῶν ζυθοπωλείων εἶπομεν ἤδη ὅτι ἐκλείσαν καὶ κλείουν, στρυμωγμένων τῶν διευθυντῶν καὶ μὴ τολμώντων νὰ ἴδωσι τὰ ἐρατικὰ μούτρα τοῦ κ. Δεμίθα. Ἡδὲ καὶ τὰ καπνοπωλεῖα θὰ ἐλαττωθῶσιν εἰς τὸ ἥμισυ. Μόνον εἰς τὰ Χαρτεῖα ποῦ εἶνε δεκαπέντε καπνοπωλεῖα, θὰ μείνουν ἴσως ἑπτὰ ἢ ὀκτώ ἐκλεί-